

Overweging zondag 22 september 2019 – Eén Heer dienen

Jaar C, 25e zondag door het jaar

Amos 8,4-7 / 1 Timoteüs 2,1-8 / Lucas 16,1-13

De profeet Amos valt vandaag al met de deur in huis en zegt kort en krachtig: armen en misdeelden bedriegen en oplichten is een gruwel in Gods ogen. Wie bij het Volk van God hoort, mag dit nooit doen.

En ook Jezus zegt: wie mij volgt, moet betrouwbaar zijn. Of het nu om geld of goederen gaat, om kleine of om grote dingen; wees betrouwbaar en rechtvaardig.

Bij dit verhaal moest ik denken aan Matteüs. Zijn feestdag vierden we dit zelfde weekend, op 21 september. Hij was niet alleen de schrijver van het Matteüsevangelie, maar ook één van de twaalf leerlingen van Jezus. En dat werd hij niet zomaar: hij was tollenaar van beroep en stond niet hoog in aanzien. Tollenaars, belastinginners, staken vaak geld in eigen zak of rekenden woekerrentes. Net als de rentmeester in dit verhaal. Toen Jezus bij hem langs kwam en zei: "Volg mij", stond Matteüs abrupt op, liet alles achter en werd zijn volgeling. Door Jezus te volgen had de mammon geen vat meer op hem.

Voor Jezus was Matteüs méér dan alleen een belastinginners. Hij keek hem aan en zag een mens. Een bange mens, opgesloten in zijn eigen wereld waarin alleen geld nog belangrijk was. Hij gaf hem de keus, de kans: volg mij. En Matteüs greep die kans. Zo bevrijdde Jezus hem uit zijn benauwde wereld. Met aandacht.

En waar geven wij aandacht aan?

Geld doet goed; je kunt er goede dingen mee doen en je hebt het nodig om van te leven, maar het haalt ook het slechtste in mensen naar boven. Geld corrupteert. Het zorgt voor afgunst en armoede bij hen die het niet hebben, voor hoogmoed voor hen die het wel hebben. Het maakt blind voor de nood van de ander. Het geeft valse macht, omdat het mensen afhankelijk maakt.

Zijn wij zelf niet soms als Matteüs, of als de rentmeester in dit verhaal? Willen wij ook niet liever geld voor onszelf houden en er beter van worden? Denken wij ook niet vaak dat geld ons gelukkig maakt, waardoor we er steeds meer van willen? En worden we er niet ook gemakzuchtig van?

Geld, wanneer wij het teveel aandacht geven, gaat ons leven beheersen. Wanneer we er teveel belang aan hechten geeft het geen vrijheid, maar sluit het ons op en verblindt ons. We worden er een gevangene van. We zijn dan gevangen in angst: want wat als we het niet hebben, wat zullen we dan verliezen? Dan moeten we net als die rentmeester opeens hard aan het werk!

Als rentmeester zijn we echter geen eigenaar, maar beheerder. God heeft ons elkaar in bruikleen gegeven: om voor elkaar te zorgen, om betrouwbaar te zijn voor de kleinen. En het is aan God aan wie we verantwoording moeten afleggen.

Jezus wil dat we mensen zijn, geen slaaf van geld of macht, geen onderdrukker die anderen afhankelijk van zich maakt. Hij wil ons bevrijden. Hij wil dat *wij* bevrijden. Hij wil dat we aandacht voor elkaar hebben en rechtvaardig zijn. Elkaar zien als mens. Niet alleen uit zijn op eigen gewin. Dáár moeten we hard aan werken. Dáár worden we beter van.

Betrouwbaar zijn: is dat niet veel waardevoller dan een volle geldbuidel?

Aan wie willen wij trouw zijn, aan wie willen wij aandacht geven: aan Jezus of aan de mammon? Dat kán niet allebei! De keuze is dus aan ons: zien we geld als middel of als doel? En welk doel streven wij na: vrees of duurzame vrede?

Woeker en wees creatief met je gaven, met je talenten, met je liefde in plaats van met geld. Wees een rentmeester van liefde. Strijk over je hart, gun en geef gul! Dat haalt de kwade angel uit de mammon. Dat sluit haat en ruzie uit, zoals Paulus zegt. Dat geeft vrede. Dat bevrijdt ons.

Het is God die voor ons zorgt, niet de mammon. God tilt de machtelozen uit het stof. De mammon blijft onrechtvaardig. Maar wij kunnen kiezen en kansen pakken om goed te doen, rechtvaardig te zijn. Als wij ruimhartig rekenschap kunnen geven van ons rentmeesterschap voor elkaar, dan zorgt God voor ons. Dan zijn wij vrij van de mammon om Jezus te volgen. Net als Matteüs.

Amen.